

Afrapportering om eksperimenter med forskningsintegration

Navn
<i>Rasmus Chr. Elling, lektor, ToRS, Humanistisk Fakultet.</i>
Kursusnavn
<i>Tehran 1999. Afviklet indenfor rammerne af faget Samfundsdebat med Kommunikativt Persisk: https://kurser.ku.dk/course/hm%c3%98b0112eu/2020-2021</i>
Studienavn
<i>ToRS</i>
Niveau og holdstørrelse
<i>8 deltagere fordelt på BA-og KA-niveau (2 x 2.-årsstuderende, 2 x 3.-årsstuderende, 2 x 4.-årsstuderende, 2 x specialestuderende på 5. år)</i>
Beskrivelse af eksperimentet
<p><i>Efter forudgående rekruttering startede selve eksperimentet med et heldagsseminar, hvor de studerende fik grundig indføring i et konkret forskningsprojekt, som skal føre til en bog. Vi diskuterede læste baggrundstekster og spørgsmål, jeg rejste til både mig selv og dem ang. emnet. Dernæst en intensiv vejledningsfase hvor hver studerende identificerede underemne, der enten bidrog direkte til mit overordnede forskningsspørgsmål eller styrkede forståelsen af konteksten for mit emne. Herunder det væsentlige spørgsmål om materiale og primærkilder, metode, teori etc.</i></p> <p><i>Derefter ugentlige 3-timers seminarer, hvor de studerende læste sekundærlitteratur samt gav feedback på en medstuderendes udkast til projektbeskrivelse eller kapiteludkast og til et uddrag af en oversættelse af en primærkilde. Jeg drejede konkrete spørgsmål over i bredere spørgsmål af metodisk, formidlingsmæssig og etisk natur. Formål: at vise de studerende hvilke overvejelser som forskere gør sig i løbet af forskningsprocessen.</i></p> <p><i>Et emne, der pga. coronakrisen blev centralt, var hvordan man indsamler empiri digitalt: Vi indkøbte digitaliserede avissamlinger, skaffede adgang til og optrænede evner i at bruge iranske universiteters digitale samlinger og databaser, brugte sociale medier til at få hjælp fra Iran-baserede forskere, osv. Sideløbende gennemførte vi en række kvalitative semi-strukturerede interviews med informanter med studerende enten som med-interviewere eller observatører. Optagelser og transskriptioner blev efterfølgende brugt af de studerende til deres individuelle opgaver.</i></p> <p><i>I ugentlige vejledningstimer fik studerende hjælp til oversættelse af svære primærtekster eller feedback på kapiteludkast og faglig sparring. Til sidst afleverede 7 af de 8 studerende deres opgaver.</i></p>
Udbytte for studerende
<p><i>Fra starten udviste de studerende stor begejstring for projektet. Forløbet skabte en stærk korpsånd. De studerende var særligt glade for at "blive taget seriøst" som med-skabere af akademisk viden – bl.a. ved at jeg konsekvent omtalte deres arbejde som "forskning" og fordi jeg var helt åben og ærlig omkring tvivl og usikkerhed i forskningsarbejdet.</i></p> <p><i>En udfordring var forskelle i forudgående kompetencer mellem BAere og KAere. Vi forsøgte igennem peer feedback at vende det til en fordel så ældre studerende fik større ansvarsfølelse. Men det særlige format og den ambitiøse stemning lagde unægtelig et større pres på de yngre studerende. Ikke desto mindre viser evalueringer at udbyttet har været enormt stort for alle involverede.</i></p>

Udbytte for forskningen
<i>Netop fordi jeg her ”stod til ansvar” i alle skridt i forskningsprocessen har eksperimentet givet mig lejlighed til at tænke anderledes over min egen forskning og indse potentielle problemer eller mangler på et tidligere stadie, end hvis jeg var på egen hånd. Derudover indsamling af empiri, jeg nu kan bruge i forskning.</i>
Samspil mellem undervisning, forskning og eksamen
<i>Fordi vi havde studerende på fire forskellige årgange involveret var det vigtigt og krævende at holde styr på hvordan forskellige eksamenskrav og afstemme ift. ambitionerne bag forløbet.</i>
Tilpasning af eksperimentet
<i>Den oprindelige idé var at de studerende skulle bruge KU2023-midler til forskningsrejser og feltarbejde i Iran men pga. coronakrisen måtte vi i stedet rette vores opmærksomhed mod digitale løsninger. Således ikke et dårligt udfald – men betød en række ændringer.</i>
Styrker og svagheder
<i>Styrker: en succesfuld oplevelse med de studerende; svaghed: at min oprindelige idé om selv at kunne skrive bogen ved siden af eksperimentet viste sig urealistisk (se nedenfor).</i>
Oplevede udfordringer
<i>Det er uden tvivl mere tidskrævende ift. planlægning, individuel vejledning, afvikling. Det er naturligvis også fordi man har en særlig interesse i at sikre at den producerede viden er brugbar ift. ens eget forskningsprojekt – og man derfor må have en mere ”håndholdt” kursusstyring.</i>
Den vigtigste erfaring
<i>Når man behandler de studerende som med-skabere, og ikke modtagere, af viden og forskning lærer man at se på sig selv og sit arbejde i et nyt lys. Der opstår en mindre hierarkisk og mere demokratisk arbejdsform end den, studerende kan føle i deres daglige omgang med undervisere. Fremfor alt kan eksperimentet afmystificere forskningen ved at tage de studerende med ind i ”maskinrummet” og ikke bare vise men optræne dem i at bruge og tage ansvar for de enkelte komponenter.</i>
Gennemføres eksperimentet igen
<i>Jeg vil bestemt gerne gennemføre eksperimentet igen. Men hvis formen skal udbredes kræver det at man på ledelses- og administrationsniveau bliver mere fleksible ift. kursusplanlægning (forskningsbevillinger og individuelle planer passer ikke med de meget langsigtede regler for kursusplanlægning); og fremfor alt man fjerner kravet om min. 30 deltagere på et tilvalgskursus (et format, der jo netop er perfekt rammer for eksperimenter med forskningsintegration). Vi har således allerede måtte droppe konkrete forslag til eksperimenter af disse årsager.</i>
<i>Indtil man laver disse ændringer vil jeg forsøge at inddrage erfaringer fra eksperimentet i så meget af min undervisning som det kan lade sig gøre; og så planlægge, så vidt muligt, et større eksperiment igen i fremtiden.</i>